

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/38/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5719201526
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Urban
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5719201526.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Róbert Urbana a sudcov JUDr. Amálie Paulerovej a JUDr. Erika Vargu, v právnej veci žalobkyne E. U., nar. X.X.XXXX, bytom H. T., R. XXX/XXX, právne zastúpenej advokátkou JUDr. Zuzanou Tomášovou, so sídlom H. T., W. XX/XX, proti žalovanému Ing. D. U., nar. X.X.XXXX, bytom R., M. X, právne zastúpenému advokátom JUDr. Tomášom Zbojom, so sídlom E., P. X, o zaplatenie 6.627,90 eur s príslušenstvom, na základe odvolania žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 10C/19/2019-158 zo dňa 30. septembra 2021, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žalobkyňa **m á** voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 6.627,90 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vychádzal z toho, že právoplatným rozsudkom zo dňa 28.10.2015 (vec tamojšieho súdu sp. zn. 7C/53/2010) bolo okresný súd vysporiadané bezpodielové spoluvlastníctvo manželov (ďalej len BSM) žalobkyne a žalovaného, pričom na úplné vyporiadanie BSM bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 66.279 eur do 60 dní od právoplatnosti predmetného rozsudku. Táto lehota žalovanému uplynula dňa 4.4.2017 a dňom 5.4.2017 sa žalovaný dostal do omeškania s úhradou vyrovnávacieho podielu.

2. Okresný súd zdôraznil, že žalovaným nebol produkovaný dôkaz preukazujúci, že by v období od 16.4.2017 do 16.4.2019 bol žalobkyni na úhradu svojho dlhu 66.279 eur čokoľvek plnil. Nadväzne, ak sa žalobkyňa domáhala priznania úrok z omeškania za označené obdobie, ide o dôvodne uplatňovaný nárok, pretože žalovaný po celú túto dobu bol v omeškaní s úhradou žalobkyni prisúdeného vyrovnávacieho podielu. O trovách konania rozhodol okresný súd tak, že v spore úspešná žalobkyňa má proti žalovanému nárok na ich náhradu v plnom rozsahu.

3. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalovaný, ktorý sa alternatívne domáhal jeho zmeny tak, že žaloba bude zamietnutá, alebo jeho zrušenia a vrátenia veci na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Tvrdil, že okresný súd sa „vôbec nevysporiadal s jeho procesnou obranou“. Iba všeobecné tvrdenie, že ním uvádzané argumenty neboli relevantné pre posúdenie nároku žalobkyne nepovažoval za dostatočné. Napadnuté rozhodnutie tak označoval „za nesprávne, nedostatočne odôvodnené a arbitrárne“.

4. Okresnému súdu žalovaný tiež vytýkal nezaobranie sa jeho hmotnou núdzou, ktorý „stav mu neumožňuje jednorazovo vyplatiť čiastky, na vyplatenie ktorých ho zviazal súd“. Pritom na pojednávaní jeho právny zástupca navrhoval zváženie možnosti plniť dlh v splátkach; prípadne protistrane nepriznať náhradu trov konania. Uviedol, že do tohto nepriaznivého stavu sa nedostal vlastným pričinením.

Zopakoval, že v konaní pred ústavným súdom (vo vzťahu ku konaniu o vyporiadanie BSM) bolo konštatované porušenie jeho práva na spravodlivé súdne konanie.

5. Žalobkyňa žiadala rozsudok okresného súdu potvrdiť. Poukázala na to, že v rámci konania pred ústavným súdom (opakovane akcentovaným odvolateľom) nebola odložená vykonateľnosť rozsudku okresného súdu o vyporiadani BSM. Mala za to, že žalovaný sa „špekulatívne a vedome“ vyhýba zaplateniu dlžnej sumy z predmetného vyporiadania. Účelovo previedol darovacou zmluvou na svojho otca pozemok, na ktorom stojí rodinný dom vysporiadávaný v rámci BSM. Žalobkyňa doplnila, že žalovaný sa dlhodobo vyhýba práci.

6. Nepredpokladala, že žalovaný úroky z omeškania, ktoré sú predmetom aktuálneho sporu, zaplatí dobrovoľne. Osobitne, ak bol odsúdený za prečin marenia exekučného konania (sp. zn. Okresného súdu Martin 3T/6/2020). K odvolateľom tvrdenej hmotnej núdzi žalobkyňa uviedla, že žalovaný si v júli 2019 vybral úspory zo životnej poisťky v sume 2.368,51 eur a bol mu priznaný i doplatok dôchodku vo výške 1.698 eur, pričom z týchto súm nič nepoužil na splátku exekúcie. Dodala, že od roku 2017 žalovaný tiež nadobudol podielové spoluvlastníctvo k viacerým nehnuteľnostiam.

7. Žalovaný v následnej reakcii zotrval na podanom odvolaní, vrátane odvolacieho návrhu a vyjadrenia protistrany žalobkyne považoval „za účelové a značne skreslené“. Opakovane dával do pozornosti, že sa nachádza v hmotnej núdzi.

8. Na dotknuté vyjadrenie už žalujúca strana nereagovala.

9. Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu a z dôvodov vymedzených v odvolaní (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP) a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario v spojení s § 219 ods. 3 CSP) rozsudok okresného súdu potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

10. V súvislosti s námietkou žalovaného, že okresný súd sa vôbec nezaoberal jeho „procesnou obranou“, je nutné hneď v úvode úvah a záverov odvolacieho súdu zdôrazniť, že žalovaný v priebehu celého konania nerozproval, že žalobkyni bol v rámci konania o vyporiadanie BSM strán voči nemu právoplatne priznaný nárok na zaplatenie sumy 66.279 eur. Rovnako žalovaný vôbec nenamietal tvrdenie žalobkyne, že v relevantnom období od 16.4.2017 do 16.4.2019 na úhradu svojho dlhu nezaplatil žiadnu sumu.

11. V odpore proti platobnému rozkazu a aj v rámci vyjadrenia/prednesu na pojednávaní dňa 30.9.2021, čo sú fakticky jediné vecnejšie úkony žalovanej strany v priebehu prvoinštančného konania, poukazoval len na to, že podal proti právoplatnému rozsudku o vyporiadani BSM dovolanie. Najvyšší súd SR predmetné dovolanie žalovaného najskôr odmietol (sp. zn. 5 Cdo 122/2017 z 18.12.2017), ktoré rozhodnutie bolo na základe ústavnej sťažnosti žalovaného zrušené Ústavným súdom SR pod sp. zn. I. ÚS 155/2018 z 15.8.2018 a vec vrátená najvyššiemu súdu na ďalšie konanie. V následnom dovolacom konaní bolo dovolanie žalovaného proti právoplatnému rozsudku o vyporiadani BSM zamietnuté.

12. Je potrebné pripomenúť, že pokiaľ aj bolo vyslovené porušenie práv žalovaného v rámci konania o BSM, dané konštatovanie sa viazalo výlučne na štádium (prvotného) dovolacieho konania pred najvyšším súdom a žiadnym spôsobom sa netýkalo právoplatného rozsudku o vyporiadani BSM. Inými slovami, povinnosť žalovaného plniť v zmysle právoplatného rozsudku o vyporiadani BSM nebola nikdy zrušená; dokonca ani „pozastavená“ v tom zmysle, že by bola odložená vykonateľnosť dotknutého rozhodnutia, čo platí aj pre štádium „druhého“ dovolacieho konania po zrušení prvotného odmietajúceho uznesenia najvyššieho súdu ústavným súdom. Pre úplnosť krajský súd dodáva, že v priebehu tohto „druhého“ dovolacieho konania do jeho právoplatného skončenia okresný súd konanie v súdnej veci - uznesením z 26.8.2019 - prerušil.

13. V rozoberanej súvislosti je tak nutné uzavrieť/zopakovať, že žalovaný žiadnym relevantným spôsobom nespochybnil právoplatne mu uloženú povinnosť zaplatiť žalobkyni z titulu vyporiadania BSM sumu 66.279 eur, ktorá povinnosť nepochybne trvala aj v období od 16.4.2017 do 16.4.2019.

14. Opodstatnenou nie je ani odvolacia námietka žalovaného týkajúca sa tvrdeného nezaobrania sa jeho hmotnou núdzou, resp. jej spojitostami. Žalovaný v dotknutej otázke nielenže nepredložil žiadne konkrétne dôkazy preukazujúce jeho majetkové pomery, ale ani konkrétne skutkovo tieto nevymedzil. Predmetné tvrdenia (a na ne nadväzujúce dôkazy) majú pritom charakter štandardných tvrdení v kontradiktórnom sporovom konaní.

15. Majetkové pomery žalovaného určite nemožno považovať za skutočnosti všeobecne známe alebo známe súdu z jeho činnosti (§ 186 ods. 1 CSP), o ktorých sa dokazovanie nevykonáva. Zároveň súdená

vec nie je konaním, v ktorom by zákon ukladal súdu vyhľadávaciú povinnosť vo vzťahu k dôkazom potrebným na zistenie skutkového stavu. To znamená, že konajúci súd rozhodne nemá povinnosť sám iniciatívne za danú stranu predmetné tvrdenia vyhľadávať, či formulovať. Bolo výlučne na žalovanom, aby svoje tvrdenie o nepriaznivých pomeroch, resp. ťaživej sociálnej situácii sám (skutkovo) zdefinoval a poskytol k nim prislúchajúce dôkazy.

16. Ak príslušná strana neunesla bremeno tvrdenia (nadväzne logicky ani dôkazné bremeno), uvedené priamo podmieňuje jej neúspech v spore, ktoré všeobecné východisko zahŕňa aj prípadné nevyhovenie jej čiastkovým návrhom. Napríklad návrhu na povolenie zaplatenia uloženej povinnosti v splátkach, či návrhu na nepriznanie úspešnej protistrane nároku na náhradu trov konania.

17. Keďže žalovaný takmer absolútne nespĺnil povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť vo vzťahu k jeho údajnej ťaživej sociálnej situácii, nemal okresný súd dôvod v rámci odôvodnenia napadnutého rozsudku sa predmetnej otázke podrobnejšie venovať. Nad bezprostredný rámec odvolacieho konania krajský súd dodáva, že z vyjadrení protistrany, ktorým konkrétnosť a jednoznačnosť rozhodne nemožno vyčítať, sa (minimálne) javí, že žalovaný k plneniu jeho povinností uloženej mu právoplatným súdnym rozhodnutím o vyporiadaní BSM pristupuje veľmi vyhýbavo až obštrukčne.

18. Nakoľko odvolacie námietky vymedzené žalovaným, ktorými je odvolací súd viazaný, neboli dôvodné a odvolací súd nezistil ani nedostatky v postupe okresného súdu, na ktoré prihliada z úradnej povinnosti (§ 380 ods. 2 CSP), napadnutý rozsudok vo veci samej potvrdil ako vecne správny.

19. Žalovaný síce odvolaním napadol rozsudok okresného súdu v celom rozsahu, ale vo vzťahu k výroku o trovách prvoinštančného konania nevymedzil žiadnu konkrétnu námietku. Nadväzne, potvrdenie posudzovaného rozhodnutia v meritórnej časti, od ktorej je výrok o trovách konania priamo závislý, zakladá vecnú správnosť aj dotknutého bezprostredne podmieneného výroku o nároku na náhradu trov. Len na okraj krajský súd dopĺňa, že okresný súd náležite aplikoval zásadu plného úspechu v spore (§ 255 ods. 1 CSP).

20. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 CSP. Odvolateľ - žalovaný nebol v tomto štádiu konania (vôbec) úspešný, preto má žalobkyňa voči nemu nárok na náhradu trov odvolacieho konania v (plnom) rozsahu - 100%.

21. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné dovolanie z dôvodov vymedzených v § 420 a § 421 ods. 1 CSP. Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto rozhodnutia na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom a dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Táto povinnosť neplatí v prípadoch vymedzených v § 429 ods. 2 CSP.